Ч. 263 (13.808). Львів, вівторок 2. жовтня 1934. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.922.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нова сензація в політичному світі.

ПОЛЬСЬКА НОТА В СПРАВІ СХІДНОГО ПАКТУ.

Зміст ноти, що її польський уряд вручив у Женеві мін. Барту оголосять щойно тоді, як із нею зазнайомиться французький уряд.

А вже „Еко де Парі" принесло вже такі точки тієї ноти:

1) Польща вважає конечною участь Німеччини в східному пакті, 2) не хоче приймати на себе якихнебудь зобовязань дотично Литви, 3) не може брати на себе зобовязань у справі Чехословаччини, не розглянувши цієї справи. Під ніякою умовиною Польща не може займати становища в справі якоїнебудь держави в дунайській кітловині, 4) пакти неагресії та інші двосторонні пакти, які обовязують у середущій Европі, вистарчають для забезпеки мира. Зайве щонебудь додавати.

Цю польську відповідь „Еко де Парі" уважає звичайною відмовою.

ВІДМОВА ПОЛЬЩІ ПРИСКОРИТЬ ФРАНЦУСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

Після повороту зі Женеви мін. Барту сказав представникові „Матена", що булоб дуже зле, колиб справи в Женеві були інакше уложилися.

„Ексцельзіор" повідомляє, що одним із перших завдань мін. Барту буде зазнайомити раду міністрів із польським документом у справі східного пакту. Часопис передбачує, що відмовне становище Польщі прискорить французько-большевицьке зближення. Мін. Барту сподіється, що 15. жовтня стрінеться з Літвіновим у Женеві підчас сесії Ради Ліги. Передтим югославянський король відвідає Париж, а мін. Барту стрінеться в Римі з Мусоліні.

ОБВИНУВАЧУЄ ПОЛЬЩУ.

Еміль Біре в „Ль Ордр" обвинувачує Польщу у невдячности для Франції та пророкує зміну системи уряду в Польщі. Мін. Барту — твердить автор — міг теж порозумітися з Гітлером поза плечима Польщі. Тепер французький уряд не може рахувати на Варшаву. Французькі промислові інтереси загрожені, до тюрми саджаників французьких директорів, бунтують робітників. Годі терпіти таке. Терпеливість Барту вичерпується. („Ль' Ордр" це орган правиці. Еміля Біре вважали досі великим приятелем Польщі).

„БЕК ТРІЮМФАТОР".

Німецька преса приносить ріжні здогади в звязку з меморандумом мін. Бека в справі сх. пакту. „Берлінер Тгт." дав тій статті заголовок „Бек-тріюмфатор".

МІН. БЕК У ПІЛСУДСЬКОГО.

Мін. Бек приїхав до Живця, опісля автом відїхав до Мощеніци до Пілсудського. Наради тревали довший час.

ПОВОРОТ БЕКА.

У неділю вернувся з Женеви до Варшави міністер Бек. Державні та приватні доми прибрали прапорами. Терен двірця заповнили старшинські делегації та всі члени уряду з прем'єром Козловським. У рецепційній салі привитав мін. Бека голова „Комітету пропаганди польського чину" проф. д-р Міхалович. У відповідь мін. Бек сказав, що праця марш. Пілсудського поставила Польщу в ряді сильних, скристалізованих держав, які шанують себе, шанують інших і вимагають від інших пошанівку для себе. Нинішню маніфестацію розуміє як вияв трівкої незломности тих принципів. Ті принципи бесідник старався виконати.

ТЕЛЕГРАМА ДО МАРШ. ПІЛСУДСЬКОГО.

„Комітет пропаганди польського вчинку" в телеграмі до марш. Пілсудського в Живці повідомляє, що після маніфестаційного переїзду мін. Бека на шляху від Катовиць до Варшави організації бувш. військових, професійні союзи без ріжниці орг. приналежности, суспільні т-ва та населення Варшави устами голови „Пропаганди польського чину" подякували мін. Бекові за вчинок із 19. вересня.

Інтервю Нікербокера з Мусолінієм.

„Н. Вр. Журналь" приніс інтервю відомого американського журналіста Нікербокера з Мусолінієм про мілітаризм. Мілітаризм — сказав Мусоліні — це найвища форма морального виховання народу. Італія дбає про вдержання мира, та не вірить у вічний мир. Треба конче вдержати незалежність Австрії та згадав, що розвиваються приязні італійсько-французькі взаємини.

Вибори до льокальних рад СССР.

МОСКВА, ПАТ. У звязку з визначеним на 5. І. 1935 семим конгресом рад розписали вибори до льокальних рад, які почнуться 1. XI. ц. р. Заг. конгрес має право ревізії конституції. Це конечне з огляду на вступлення СССР до Ліги Націй. Виборців буде 90 міл. У звязку з виборами оголосили відозву ЦК СССР, у якій підкреслюють миролюбність большевицької політики та взивають до оборонного поготівля, до боротьби з корупцією, до охорони прав робітників, вкінці відозва підкреслює „щирий демократизм" большевицького устрою та доручає виборцям користуватися правом самокритики підчас справоздавчих зборів льокальних рад.

Заборонили літати понад Італією.

Італійський уряд розпорядком обмежив значно право перелету чужих літаків і кермових бальонів над Італією. Торкається це головно місцевостей вздовж гір, побереж, над пристанями і т. д. Виїмку зробили для літаків постійної цивільної міжнародньої летунської комунікації.

З уваги на географічне положення Італії, її гірський характер, велику скількість пристаней та довготу побереж двох морів, королівський декрет виключає майже всю Італію з-під права вільних перелетів чужих літаків.

Відпустка для Вітоса.

У Варшаві були в суботу наради Начальної Ради Стронництва Людового. В заступстві Вітоса проводив нарадами бувш. берестейський вязень Путек і пос. Валерон. На злаз приїхало около 150 делегатів, діячів і послів Стронництва. Відчитали привіти м. ін. від Вітоса та Багінського та письмо Вітоса, в якому зрікається головства Нач. Ради. Того зречення Рада не приняла, а приняла Вітосові відпустку на час його неприсутности в краю.

У другому дні нарад пос. Руґ зясував політичне положення та обговорив відношення партії до уряду. З його промови виходить, що партія готова би під деякими умовинами піддержати уряд. Далі пос. Руґ сказав, що партія домагається 1) розвязання законодатних установ і розписання нових виборів, 2) дальшої чистки в санації.

Довкола вбивства тайного аґента

Поліційне слідство у справі вбивства тайного аґента в Жовкві т. Яцини вже закінчене. Арештований під замітом убивства це 20-літній переплетчик переплетні оо. Василіян у Жовкві Гринько Куликовець. Замешкалий він у Липнику біля Жовкви, де його й арештували.

В пятницю рано відбулася на місці вбивства льокальна візія, підчас якої — як повідомляють польські джерела — Куликовець демонстрував убивство та пояснював подрібно обставини вбивства.

Після замкнення слідства Куликівця та двох його товаришів в пятницю перевезли під сильною ескортою до Львова та помістили у вязниці при вул. Казимирівській.

Під фірмою ОУН.

12. вересня бобовецький цадик Гальберштам (який тепер живе в Тшебіні) дістав листа, в якому автори домагалися під загрозою смерти окупу 20.000 зол. Гроэили теж смертю цадикові, колиб повідомив поліцію. Під листом підписана була Українська Націоналістична Організація.

Окруження рабіна повідомило про лист поліцію. Хшанівська поліція повела слідство, а рівночасно уладила засідку. До коверти вложили покраяні папери та поклали у визначеному місці. По коверти прийшла якась жінка. Її арештували. Слідство виявило, що ОУН не мала з цією справою нічого спільного, а був це помисл місцевих шантажистів. Арештували кілька осіб. Подробиці держать у тайні.

Помилували берестейських вязнів.

ВАРШАВА, ПАТ. На внесення міністра справедливости президент держави підписав акт помилування бувших послів, засуджених у процесі Центроліву: Барліцького, Мастека, Путека, Дібоа та Цьолкоша. Помилування не торкається бувш. послів, які втікли за границю.

Жінки служитимуть при війську.

Оголосили декрет президента Польщі про військову помічну службу. Обовязує така служба в хвилині вибуху війни або зарядження мобілізації. Помічну службу рада міністрів може ввести і в часі мира, колиб цього вимагав інтерес держави. Обовязані до помічної служби мужчини від 17. до 60 року життя, які не сповняють чинної військової служби та не обовязані до служби в резерві або заг. ополченні. До помічної служби покликатимуть теж жінок у віці 19—45 літ, які підчас мира скінчили військове вишколення або які добровільно зголосилися до виконування її. Помічна служба це виконування вартової служби, звязки, пасивної протилетунської, протигазової, протипожежної, технічної, санітарної, бюрової.

Особи покликані до помічної служби дістануть платню, кватирунок, однострій, а їх родини мають право на військовий причинок. Декрет передбачує карні санкції, коли хто ухиляється від приспособлення, за це, коли не ставиться в означеному часі на місці, а саме кару арешту до 3 місяців і кару арешту до 3.000 зол. Хто не зареєструється, на того валожать кару 1 місяця вязниці та 1000 зол. гривни.

Чи Ви вже зложили книжки або даток на купно доброї книжки для наших братів на заході?

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Португальська й еспанська поліція ствердила, що португальські еміґранти в Мадриді створили комітет для приготування революції в Португалії, що мала вибухнути вночі на 4. жовтня. Арештували багато осіб.

— 27. вересня почалися свята з нагоди 70-их роковин проводиника словаків о. прал. Глінки.

— У залізничій катастрофі біля Ліверпулю було 15 убитих і більше як 30 ранених.

— Конференція шахтарів у Кардіфі (Валія) ухвалила відкликати гірничий страйк.

Присилайте передплату!

Чи треба зберегти і поширити народню ношу?

II.

АНОМАЛІЇ.

(Докінчення)

Пригляньмось, як виглядає ця ноша.

Сорочка — часто заступлена блюзкою, довгою аж до клубів. Прикраси розкинені по всьому вбранні без пляну. Такі взори та скісні й поземі лінії деформують стать.

В такій псевдо-народній ноші бачимо часто поперечниці-фартушки, обовязково з френзлями, як у рушників, а на голові, пристроєній цією ношею, видно багато ґерданів та безліч аж до стіп довгих, спущених наперед стяжок. Ознакою ще більше зукраїнізованої ноші є камізолька або корсетка, звана в нас жупаном, що його часто зашивають кораликами, бляшками, а часом малюють або гаптують ріжнородними цвітами. Оця часто чудернацька псевдо-народня ноша формується підо впливом театральної гардероби, що часто прибирає вид для дешевого ефекту, або наслідком незнання цієї справи театральних управ. Такі строї причиняються до деправації естетичних почувань та поняття про правдиву народню ношу не лише у наших сільських, але також і в міських дівчат.

Це явище часто має місце під впливом наслідування краківської ноші, що — як новина — видно подобається та помалу втискається в глиб нашого краю, викликуючи поганий ефект.

Нпр. гуцулки в Я. носять уже замісць прегарних запасок чорні оксамитні спідниці зі золотими й срібними гальонами, а жіноцтво Заліщик вживає до зовсім покритих вишивкою рукавів, що так гармонійно виглядають при їх тяжких кожухах, довгі, дуже блискучі, шкляні коралі, з таким непошануванням дотеперішньої краси, що аж біль і жаль огортає тих, що цю красу відчувають. Брак зрозуміння краси правдивої народньої ноші бачимо не лише на селі, але часто й серед інтеліґентного жіноцтва.

Пригадаймо собі лише виступи хорів на всяких національних святах. Виступаючі — головно в хорах — часто в останній хвилині комплетують свій народній стрій. Наслідки того нераз бувають такі, що кожна частина того строю походить від когось іншого. Чи може такий стрій виглядати добре?

Про ондуляцію волося в дітей і старших — при народньому строю — говорили вже як про велику аномалію.

Не слід теж із естетичних оглядів і з огляду на незгідність з дійсною народньою ношею дачіплювати великого числа всяких прикрас, а головно намист і стяжок, що не лише заслонюють лінії тіла, але часто й опоганюють гарне личко та гарну струнку жіночу стать. Такій здефоромованій т. зв. народній ноші, чи народньому строєві треба конче щось протиставити, дещо просто заказати носити, але також і дещо показати, дечого навчити, а вкінці до деякої міри й накинути.

Отже треба конче й то скоро обдумати й випрацювати кілька зразків народнього строю, а головно для тих сіл, що не мають своєї питомої ноші, як і для всіх тих, що з нагоди свят, шлюбів та всяких інших святочних виступів хотілиб убратися в народній стрій.

Щоби підкреслити потребу такого строю, а то й велике національне значіння, пригадую лише часописні описи свят у чехів, хорватів, мадярів і румунів. Там при нагоді прилюдних виступів, чи підчас національних і державних свят не лише представниці(ки) аристократії, але й члени пануючих династій убираються в національний одяг, щоб підкреслити свій звязок із народом.

Не для екзотики, не для чужих, але для себе, для піднесення свого духа треба це робити й у нас.

Який-же повинен бути наш національний стрій?

Замісць народнього строю будемо вживати **національного строю,** щоб надати йому більше загального значіння.

Признаюся, що заповіджений равт під гаслом „Шануймо народню ношу" представляла я собі зовсім інакше. Опираючись на статтях у „Новій Хаті" та на розписанім на народній стрій конкурсі, бачу, що й Діловий Комітет мав іншу мету.

На равті бачили ми пані, що перебрались були в народню ношу ріжних околиць. Спеціяльного якогось — **загально національного строю,** — що міг би бути зразком для всіх, на равті ми не бачили.

А велика шкода, бо досі не маємо на чому опертися та не маємо досвіду, як такий стрій виглядати повинен.

Всі мусимо погодитися з тим, що ані стрій з околиць Городенки, ані Коломийщини, Станиславівщини чи Лемківщини не може бути ані цілковито ані частинно взором для загально-національного строю, без огляду на свої мистецькі прикмети.

В першій мірі він є затяжкий і тому для жіноцтва з інтеліґенції не надається.

На мою думку треба у нас відріжнити 3 роди національних строїв: княжий, дворянський, (шляхотський) і людовий.

Для ближчого пізнання **першого з них** маємо так мало досліджених джерел, що його лишаємо на боці. Зазначимо тільки при цій нагоді, що на його оформлення мали чималий вплив Скандинавія, Візантія та Схід зогляду на тісніші сусідські державні зносини.

Вже більше можемо занятися **„шляхотським"** строєм з огляду на його ще недавню традицію. З портретів наших пань 16, 17 та пізніших віків бачимо, що національний стрій тих часів з дорогих шовкових матерій [illegible] декуди зближений і подібний до строїв загально-світової моди.*) Має він досить відмін у барвах, лініях, узорах тощо.

Третім родом є нинішній стрій — опертий на людовій ноші. Його ділимо на т. зв. наддніпрянський і галицький.

Звичайною характеристичною рисою першого є плахта і довга корсетка (жупан), а другого складана в малі фалди (дрібки) спідниця й коротка без рукавів камізолька.

Як бачимо, великої ріжниці між обома відмінами **цього строю нема,** бо ця основна ріжниця у плахті дуже нагадує нам фоти, та опинки наших гуцулок і покутянок.

Корсетка (жупан) є спільна обом відмінам, бо її находимо і в Сокальщині (Чорні) і в Городенщині (с. Серафинці). Така форма певно є ще й по інших селах, ближче нам незнаних. Замісць плахти виступає тут зморщена, складана, фалдована спідниця.

Як бачимо з того, — то після деякої модифікації матеріялу та його родів, гармонійно підібравши колірі, можна цей стрій, опертий на народній ноші, перетворити на гарний, святочний національний стрій.

Тут поле до праці для тих, що на основі дотеперішніх узорів уміють до народньої ноші ввести відповідне багацтво прикрас завдяки своєму замилуванню до естетики.

Перші несмілі кроки в напрямі витворення такого національного строю можна було запримітити на Конґресі.

Одначе на жаль не було основної підготовки та відповідного зацікавлення до цієї — на мою думку — немаловажної справи.

Велика шкода для цієї справи — як і для цілого Конґресу —, що не було на ньому нашого критика п. Федорович-Малицької, що вміла би була враження з цілого Конґресу з його багацтвом подій та наші переживання естетичного, виховного та громадського значіння утривалити прегарною літературною формою.

Свої замітки кінчу. Мали вони на меті в першій мірі підкреслити те, що можна народню ношу пристосувати до національного строю, далі звернути ще більшу увагу нашого громадянства на те, що вже в тому напрямі ми зробили і спонукати ширші кола нашого інтеліґентного жіноцтва до уважливої праці над виплеканням правдивого, гідного світлої традиції нашого народнього мистецтва, — рідного святочного національного настрою.

Це треба нам зробити конче, бо як каже котрийсь із наших істориків, що „ціна наша в історії залежить не від того, як наслідуватимемо цивілізацію інших, ал/ як зуміємо використовувати ту силу, що в нас є і покористуватися дорібком наших батьків, а не прогайнувати його через недбальство й недостачу свідомости. Тим наше діло важніше і тим більшу цінність буде мати для інших, чим більше будемо опиратися на своїм ґрунті, бо і в життї одиниці, і в життї народу кожний мусить зачинати від себе".

Олена Кульчицька.

*) У ньому крім східних бачимо також уже й західно-европейські впливи.

Український народе! Памятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і дарові книжки на адресу Т-ва „Просвіта у Львові.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 2. ЖОВТНЯ 1934.

ВАСИЛЬ СОФРОНІВ. 2)

Лемківські типи і краєвиди.

У ЛЮТОВИЩАХ НА ЯРМАРКУ.

На Спаса у Лютовищах великий ярмарок. Торговиця кишить як муравлище. Десятки кільометрів ідуть бойки та лемки на цей ярмарок, женуть і везуть свій річний приховок. Як мухи у спасівку снуються посередники, купці, баришівники, згінники. Відному перестрашеному „ґазді" аж мутиться в голові. Закричать його, заговкають, напровивають, набють у долоню, аж стерпне і він не отямиться, як віддасть свою худібку за половину тих грошей, яких сподівався.

На торговиці з рогатою худобою найклітніше, тяжко пропхатися. Вола все ще у лемків та бойків головний продукт на експорт зі села, хоч вже далеко не в такій мірі як давніше. Кажуть, що лемки доти не знали біди, доки не було в них коней. Кожний ґазда випасав бодай пару волів, волами обробляв своє мізерне поле, волами стягав з полонин сіно, а що два три роки, або і що року гнав пару на ярмарок і продавав за добрі гроші. По війні почалась пора на коні, для яких у далеких горах нема постійної роботи, головно у зимі. А відомо, що за зиму кінь сам себе зїсть. Лемки „їздять тепер скорше, але їдять помаліше".

Статочні, зажиті, задумані воли, спроваджені просто з високих, солодкопашних полонин, здається, принесли сюди поміж своїми рогами ще трохи палкого, верховинного сонця, ще трохи буйного вітру у рожевих ніздрях і трохи блакитного неба у спокійних, великих, ласкавих очах. Вони добродушно дивляться на ґурми бородатих та пейсатих жидів, що нервово, подразнено, крикливо оглядають їх, общупують, міряють. На горбі, як вожд, що кермує битвою, походжає грубий панок у чоботях, у білім кашкеті, з тростинкою в руці. Це головний купець зі Шлеська. До нього що хвилини підбігають посередники, щось завзято шварґочуть і знову біжать у гущу рогатих, флеґматичних голов.

— Кілько? — Сімсот! — Бери пять! — Сім!

Купець байдуже відходить, щоби зараз знову вернутися. Несподівано зчіпаються і бють себе словами як ударами пястуків.

— Бери, кажу, пять! — Дай сім! — Бери пять! — Мовчанка. — А пять двацять? — Шість вісім! — Пять пятьдесять! — Н-ні!

І знову купець відходить. За хвилину те саме. Ґазда задиханий, червоний. У руках купця спокусливо шелестять банкноти. Долоні бють як праники. Врешті купець з розмахом прибиває ціну, дві руки як птахи злітають у гору. — Пять сімдесять пять! Ґазда тремтючими руками завиває гроші у платину і боязко оглядаючись, ховає їх глибоко за пазуху.

За своїми парохіянами поїхали на ярмарок майже всі дооколичні священики, рідко котрий з жінкою, бо тут у горах переважно молоді целебси.

— А-а-а! Слихом слихати, видом видати!

— Як ся маєте отче сусідо!

— Ви отче совітнику, також тут? Вола продаєте, що?

— Бичка маю на продаж. А ви? Що продаєте, чи купуєте?

— Що? Я? Бідний целебс на вигнанню, там де дідько добраніч каже? Що я можу купувати або продавати! Маю трохи довжників, прийшов постягати.

Отець совітник киває із зрозумінням головою.

Панотці проходжуються по торговиці. Час до часу протискається до свого панотця дяк або фірман.

— Прошу єгомостя, є Іван Бунґа. Продав ялівку і Микола Циган з підсвинком.

Панотець витягає записник.

— Іван Бунґа — 15 зол. за похорон на весні. Пильнуйте добре, реєнтий. Микола — два золоті за шлюб не додав!

Реєнтий мотає собі на вус і знову пірнає у гущу людей виловлювати єгомостевих довжників.

Хто знає, як тяжко тепер втягнути від довжника на селі залеглість, не подивується цій побігливій тактиці гірських панотців. Ярмарок на Спаса у Лютовищах це день платности парохіян і не можна його проґавити.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

КАТАСТРОФА В ПАСІЧНИЦТВІ

У звязку з нашою нотаткою в ост. „огляді" про лихий збір меду у цьому році, дістали ми від п. Д. Ковальського, голови львівської філії „Сільського Господаря" ось такі завваги:

„Минулий 1933. рік був дуже лихий для пасічників, та цей рік є прямо катастрофальний. Грозить загибілля більшої частини наших пасік. Зимна і посушна весна, а відтак слотливе літо, не дали бджолам можности придбати стільки меду, щоби могли перебути осінь і зиму. Обсервації досвідчені пасічники не брали цього року меду хіба лише в деяких більш медодайних сторонах і то від 1 пня не більше як 2—5 кг. Тепер віддають мій пчолам назад, та це замало, бо на це, щоб пень перезимував, мусить він мати бодай 10 кг. меду.

Маємо численні відомости від наших пасічників, що вже тепер через брак поживи бджоли гинуть.

Уряд видає на підгодівлю бжіл по зниженій ціні лише по 2 кг. денатурованого цукру за цілий рік. Однак ті пасічники, які дістали по 2 кг. цукру на весні, не дістануть його тепер. Старання пасічничих установ в Польщі, зокрема „Сільського Господаря" про те, щоб уряд збільшив приділ цукру бодай до 5 кг на один пень (в Чехословаччині нпрм. дають по 14 кг.) наразі зістали без успіху. Не помогли теж інтервенції у Хліб. Палаті.

Польська хроніка.

ПІСЛЯ ЗІЗДУ ПРЕЗИДЕНТІВ ХЛІБОР. ПАЛАТ. ДНІСТЕР „ПОЛЬСЬКИМ РЕЙНОМ".

„П. Ґазета Гандльова" надрукувала розмову свого представника з през. Союзу Хліб. Палат п. Фудаковським. Відповідь останнього на питання польського журналіста: „Що було темою останнього зізду Хліб. Палат у Львові" настільки цікава і для нас, що її тут коротко зреферуємо.

Останній зізд повинен принести — мовляв — поважні висліди з уваги на ряд нових питань, які на цьому виринули. Учасники познайомились з новими ділянками сіль.-господарської продукції, в першу чергу з продукцією винограду і „польських вин з польського винограду". Долина Дністра не тільки мальовничим краєвидом подібна до долини Рейну, але теж ґрунтом і кліматом. Хто знає, чи Дністер не стане колись „польським Рейном", осередком продукції винограду і вина — заявив п. Фудаковський. Досі помітні там піонірські почини одиниць і ними треба заопікуватись. Продукція наддністрянського винограду моглаб в недалекій майбутности покрити більшість краєвого запотребування. Поза тим долина Дністра може стати осередком плянтацій високоякісних тютюнів, овочів і городовини. З уваги на тяжку ситуацію хліборобства, повинно воно використати всі можливости продукції, на які тільки позволяють кліматичні і аґрольоґічні умовини даного обшару.

ЩЕ РІК ҐІПОТЕЧНОЇ МОРАТОРІЇ. — СУПЕРЕЧНОСТИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ.

Продовження ґіпотечної мораторії з 29. березня 1933 р., якої первісний речинець сягав до цього понеділка, можна було передбачити. Щоправда деякі органи преси виявили деяке схвилювання тому, що уряд вибрав останню хвилину для полагоди цієї справи. Але саме ця обставина дозволяла з певністю чекати продовження мораторії, бо її несподівана ліквідація булаб суперечна з цілою політикою уряду, якої апелі: оборона довжників. „Курер Варшавскі", пригадуючи урядові день 1. жовтня ще перед його рішенням, не без слушности вказав рівночасно на суперечність в господарській політиці уряду. З одної сторони — як відомо — підкреслює уряд вагу внутрішньої капіталізації (ощадність) а з другої сторони веде він широку акцію віддовження і пролонгує мораторії.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

В „Ґазеті Гандльовій" різні автори ведуть дискусію на тему доцільности чи недоцільности збіжевого монополю в Польщі. Як бачимо — примір Чехословаччини показався зраливий. — Висліди анкети виказали, що пересічне задовження державного урядовця рівне близько 1.480 зол. Джерелом його здебільша закупна на сплати. — „Нає Фрає Прессе" занотувала такий дивоглядний факт: польське вугілля йтиме тепер до Відня морським шляхом (Ґдиня, довкола Европи Дунаєм). Показується, що цей шлях дешевший. Такі дорогі є залізничі фрахти в ЧСР. — В Рівному основано делегатуру Держ. Пром.-Збіжевих Заведень, яка буде безпосередньо вести на Волині інтервенційну збіжеву акцію. Її вели там досі Львів або Варшава за посередництвом гуртівників і агентів. Через те хлібороби діставали нижчі ціни. — Уряд заміряє видати нові облігації п. н. „досмертна рента" в сумі 200 міл. зол.

Світова хроніка.

КІНЕЦЬ ДЕМОКРАТІЇ У ФРАНЦІЇ. — ГОСПОДАРСЬКІ НАСЛІДКИ.

Проголошений через радіо през. Думерґом плян реформи устрою Франції є небуденним „знаком часу". Падуть останні твердині демократії і парляментаризму і це треба вважати переломовою подією нашого часу. Нас цікавить, які це матиме господарські наслідки. Відомо, що одно йде в парі з другим. Ми попереднього тижня згадали про „пляя 9. липня", який обєднав різні ідеольоґічні ґрупи і партії. Цей плян передбачує три виборчі тіла: парлямент, велику раду громад Франції і найвищу нац. господарську раду. Останню вибиралиб корпоративні союзи і вона висловлювалаб свій погляд про всі господарські чи фінансові заміри уряду та парляменту, давала би критичну оцінку буджетового прелімінарія, тощо. Чи на фундаменті нового політичного устрою повстане всевирішуюча станова надбудова — годі з певністю сказати. Зате з певністю сказати можна, що і в господарській ділянці Франція зміниться незабаром дуже міцно.

ПІСЛЯ УСТУПЛЕННЯ ҐЕН. ДЖОНСОНА. — АМЕРИКА ПОЧИНАЄ БОРОНИТИ ДОЛЯРА.

Ґен. Джонсон, керманич „Найри" і його співтворець уступив і його димісію президент приняв. Це велика подія в житті Зл. Д. П. Америки. Це доказ зрозуміння у Рузвельта, що дотеперішня система госп. відбудови краю мусить бути змінена, що „синій орел" мусить змінити напрям свого лету. Який цей напрям буде — треба почекати.

Та вже замітним явищем зміни переконань є те, що уряд рішився на оборону доляра перед дальшою девалюацією. Це вважають нахилом до стабілізації вартости доляра. Про те говорять два розпорядки: завішення закупів срібла і збільшення вивозу золота за кордон. Одно і друге викликало численні коментарі в світовій пресі.

ЧИ БУДЕ СПІВПРАЦЯ „ЗОЛОТИХ ДЕРЖАВ"?

Бльок „золотих держав" готовиться до господарської співпраці. Замітне, що в конференції, яка відбулася з почину бельг. мін. Жаспара в Женеві, **Польща не взяла участи.** З промови, що її виголосив фр. міністр торговлі на ювилейному святі франц. Торг. Палати в Швайцарії, виходить, що змонтування такої співпраці Франції не дуже всміхається.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Французький уряд рішив дати новому союзникові — **большевикам з Москви** поважний довгоречинцевий кредит. Спротивився тому — як подає „Берлінер Таґеблят" — ґувернер емісійного банку, погрожуючи негайною димісією. Уряд мусів йому покоритись і большевики користатимуть тільки з торгов. кредитів Франції. — Відомий господарський т. зв. **„новий плян" Німеччини**, точніше Г. Шахта, скритикувала не тільки французька й англійська преса, але теж московські „Ізвестія". Вони передбачують велике стрясення німецького капіталізму без якихнебудь позитивних вартостей як наслідку реалізації цього пляну. — Чехослов. міністерство хліборобства перестерігає хліборобів, аби вони **не поширювали засівної площі збіжжа на** рік 1934/35, щоби дотично жита її навіть зменшили. Воно радить сіяти лен, ріпак, мак, соняшники, сою, кукурудзу (**наше Закарпаття**) і пашу. — СССР приступив тепер до **поль.-нім. збіжевого договору**, заключеного 1. серпня ц. р. Дотичне він — як відомо — вивозу жита і житньої муки.

В. Н-вич.

Новий адміністраційний поділ м. Львова.

Від 1. жовтня п. р. обовязуватиме розпорядок президента В. Дрояновського про новий поділ м. Львова. Замісць 9 дільниць буде тепер шість і стільки адміністраційних округ.

I. Округа обіймає полудново-західну частину Львова, себто частину другої дільниці, Богданівку, Сиґнівку, Левандівку (дільниця VII.) і частину Кульпаркова І. (дільниця VI.). Межами тієї дільниці є: Городецька, Кульпарківська дорога до залізничого шляху Львів-Станиславів, залізничий шлях до Вулецької дороги і ця дорога, межі Львова на довжині від Вулецької дороги до вул. Янівської і вул. Янівська до вул. Городецької. Міський уряд тієї дільниці буде при вул. Городецькій ч. 92 в домівці дотеперішнього міського уряду VII. дільниці.

II. Округа обіймає північно-західну частину міста. Межами другої дільниці є вул. Янівська, межі міста Львова від вул. Янівської до вул. Северина Ґощинського на Замарстинові і ця вулиця, вул. св. Мартина, вул. Королівська до вул. Замарстинівської, вул. Замарстинівська, вул. Полтви, вул. Казимирівська до вул. Янівської. Таким чином крім частини простору колишньої дільниці II. і III. ще колишні громади: Клепарів, Голосько Мале і Замарстинів (VIII дільниця). Міський уряд буде при вул. Кушевича ч. 1. (Стара Різня). Одначе поки домівки не змонтують, буде при вул. Львівській ч. 89. на Замарстинові.

III. Округа обіймає північно-східну частину міста. Її межами є: вул. Полтви, вул. Замарстинівська вул. Королівська, вул. Мартина, вул. Северина Ґощинського, лінія від тієї вулиці до залізничого шляху. Львів—Бережани, колишня границя Львова і Знесіння до вул. Гелянка, вул. св. Войтіха, вул. Театинська, вул. Шкарпова, пл. Стрілецька, вул. Костельна, пл. Краківська і пл. Голуховських до вул. Полтви — себто крім частини колишнього простору III. і IV. дільниці ще давнє Знесіння. Міський уряд буде при вул. Жовківській ч. 114.

IV. Округа обіймає східну частину міста. Її межами є: пл. Голуховських, пл. Краківська, вул. Костельна, пл. Стрілецька, вул. Шкарпова, вул. Театинська, вул. св. Войтіха, вул. Гелянка, колишня границя Львова і Знесіння до залізничого шляху Львів-Бережани, межі Львова вздовж залізничим шляхом до вул. Пасічної, частина тієї вулиці, границя Пасік Галицьких і Личаківських, потік Пасіка, вул. Погулянка, вул. Кохановського, вул. Лозинського, вул. Академічна, вул. Леґіонів до пл. Голуховських. Міський уряд буде при вул. Личаківській ч. 101.

V. Округа обіймає південну частину міста. Її межами є пл. Марійська, ул. Академічна, вул. Лозинського, вул. Погулянка, потік Пасіка, границя Пасік Галицьких і Личаківських до вул. Пасічної, частина вул. Пасічної, межі Львова від вул. Пасічної до Вулецької дороги і ця дорога, вул. ґен. Івашкевича, вул. Вулецька, вул. Йосифа Томицького, вул. Коперника до пл. Марійської. Міський уряд буде при пл. Домбровського ч. 3.

VI. Округа обіймає простір, обмежений: вул. Казимирівською, вул. Леґіонів, вул. Коперника, вул. Йосифа Томицького, вул. Вулецька, вул. ґен. Івашкевича, залізничий шлях Львів—Станиславів до Кульпарківської дороги і ця дорога, вул. Городецька до вул. Казимирівської. Міський уряд буде при вул. Красіцьких ч. 12.

НОВИНКИ

— **Польські часописи на індексі.** Польське міністерство внутрішніх справ відібрало дебіт двом польським часописам: „Наш Курєр“ і „Нове Жиче“, які виходять у Парижі. Вони помістили статті, в яких напали на Польщу.

— **Хуртовина з громами** перейшла на польсько-большевицькому кордоні, що в цій порі треба вважати небувалим явищем. В околиці Корця вихор позривав стріхи зі стоділ. У с. Аніві біля Корця повстала пожежа від грому. Недалеко того села грім убив корову.

— **Львівська хроніка.** Поліція арештувала спричинників смерти купчихи Сал. Дайкслевої (Святохресна 22), які вкинули до її крамниці спрувєтку із самозапальною рідиною. — Поліція арештувала купця з вул. Лещинського ч. 26. Маврикія Фляйшера, бо підозріває, що він сфінгував влом до своєї споживчої крамниці. — На вул. Обертинській трьох злодіїв старалося вломити до мебльового воза. Як побачили поліцая пустилися втікати. Поліцай пустився за злодіями в погоню та постріляв одного. Перевезений до шпиталю помер. Хто він невідомо. — На розі вул. Яблоновських і На Скалці авто директора Заг. Союзного Банку Шоца, зударилося з мотоциклем. Мотоцикліст службовець Нойбергер потовкся тяжко. Його забрали до шпиталю. Мотоцикль і авто мають шкоди більше як на 1000 зол.

— **Краєва хроніка.** На залізничому шляху Болеховичі-Гаї Вижні невідомі люди положили каміння, тому вискочив поїзд, що їхав із Дрогобича до Стрия. Жертв у людях не було. Здогадуються, що каміння поклали пастухи. — У Бориславі витекло зі збірника спілки „Ґазів Земних“ 10.000 кг. східницької ропи, вартости 2.000 зол., тому що толок розлюзнився.

— **Жидівська солідарність.** У Бориславі при вул. Панській жидівський купець дав свій дім відреставрувати українському підприємцеві. Коли жиди довідалися про це, счинили крик і купець зірвав контракт а роботу віддав жидові.

— **„Напшуд“ перенісся до Варшави.** Краківський соціялістичний „Напшуд“ перенісся з 1. жовтня до Варшави, де виходить спільно з головним соц. органом „Роботніком“.

— **За вбивство наймички.** У Кракові закінчилася розправа проти вбивників наймички Гарзджівни та грабіж: Івана Доньца засудили на 12 літ, Володислава Бобжецького на 14 літ, Казимира Шенкіжика на 10 літ вязниці.

— **Вбивство волиняка.** До Ґдині виїхав був у пошукуванні заробітку луцький горожанин Сопранюк. Він заприязнився з якимсь Вісневським, що теж шукав праці. Оба ночували в лісі, щоби не видавати грошей на нічліг. Вісневський довідався, що Сопранюк має прискладані в ПКО гроші, годинник і при собі трохи грошей на найконечніші потреби, тому вбив Сопранюка, роздавлюючи йому череп каменем. Кілька днів пізніше шкільні діти бавилися в лісі та найшли трупа. Вбивника приловили в селі біля Ґдині як прав закровавлені штани. Найшли в нього теж Сопранюкову валізу. 29. вересня відбулася в ґдинському суді розправа. Вісневського засудили на смерть.

— **Накрали 159 тисяч золотих.** У 28. скарбовому уряді в Варшаві три службовці допустилися надужить на суму 159.000 зол. При ревізії в мешканні одного арештованого службовця поліція найшла 22.000 зол. і ці гроші підуть на забезпечення тих величезних втрат державного скарбу.

— **Гарна погода.** Не тільки над нашими головами, але і в сусідніх краях прийшла пора гарної погоди. Метеорольоги ворожать іще гарну погоду на якийсь час. Дехто лякається, що ворожать її запізно і що скоро прийдуть дощі.

— **Менше чужинців у Відні.** Статистика високих шкіл у Відні ствердила, що числа студентів-чужинців у них маліє. У 1930/3 р. було там записаних 5000 чужинців, а в 1933/4 тільки 1535. У цьому році буде ще менше. Відень перестав бути спокійним містом — каварень, вальсів та оперетки, бо чути в ньому щораз частіше, вистріли на вулиці.

— **Новий рекорд перелету.** 20-літн. австралійський летун Джеймс Мельроз перелетів від порту Дарвіна з Австралії до Льондону за 8 днів і 9 годин. Цим побив він рекорд установлений англійським летуном Моллісоном, що потребував на цю віддаль 8 днів і 22 годин. Мельроз братиме участь у перегонах Льондон-Мельбурн. Коли він осів на летовищі біля Льондону, у Кройдоні, митний урядовець не повірив, що він прилетів просто... з Австралії.

— **Тайна двох трупів у поспішному поїзді.** Париська поліція вже викрила тайну двох трупів, які найдено в поспішному поїзді Париж-Вентімілія. Один це вбивник своєї швагрової Ціфер. Він то вбив у поїзді свого товариша, потім сам покінчив самогубством. Ціферів товариш це теж пошукуваний вбивник. Він у 1923 р. вбив свою наречену в лісі біля Брюселі. Звався Бетляміні. Його пошукували від 1923 р. Як зійшлися оба злочинці, чому прийшло до подвійного вбивства, невідомо.

— **Американський дослідник шукатиме потвори.** Кілька днів тому приїхав до Ліверпулю славний американський учений Й. Віліямсон, що досліджує морську глибінь. Він винайшов спеціяльне човенце на дві особи з камерою, що може фотографувати морське дно і ріжні його прояви. Після ріжних сензаційних вісток про таємну потвору в Льоч Нес, рішив він у тому небезпечному місці зійти на дно. Віліямсон причіпить свій апарат до якогось великого корабля, що буде постачати йому повітря і електричного стриму. Зі своєї камери пустить він сильне світло на ті глибини, де жити має фантастична потвора. Він певний, що зможе оглянути величезні простори під поверхнею озера і потвору вистежить. Боротьби з нею не боїться. Він ставить гіпотезу, що це своєрідна „чорнильна“ риба, що малою попала з моря до озера і там виросла. Ці риби часто роблять враження морських зміюк і вміють дуже добре пристосовуватись до життя у солодкій воді. Віліямсон з походження англієць, але від літ живе в Америці. Він написав славну книжку „Двацять літ під морем“.

— **Печені яблука та грушки на деревах.** У Вікомб Гарш згоріла фабрика, довкола якої є сад. Горяч горіючих будинків спекла гарно овочі на 600 яблунях і грушах сусіднього саду. Робітники довший час мали смачно спечені овочі.

Ріжні вісти. В околицях Каріона в Еспанії невідомі напасники застрілили француза Масато, високого урядовця в Мароко. — Югославянська королева Марія тяжко занедужала. — Підчас пожежі в Будапешті пожежна сторожа гасила вогонь вином, бо не було води. — Міжпарляментарний конгрес у Стамбулі рішив скликати міжнародню конференцію у справі реформи календаря. — Колишній еспанський король Альфонс має намір поселитись на постійне у Римі, де вибудує собі віллю. — Представник Совітського Союзу в Еспанії робить заходи, щоб наладнати наново дипльоматичні зносини між обома державами. — На відпочинок до Бад Ґаштайну (Австрія), приїхав індійський магараджа з Капурталя, що побував тепер у Парижі та Льондоні; візьме він участь у ловах. — У Берліні помер письменник і гуморист Александер Московски, що був довгі роки директором гумор. журналу „Люстіґе Блеттер“; мав 83 роки. — Шведський представник поліції на міжнародній політійний конгрес помістив свої враження з побуту в Австрії, стверджуючи, що австрійська таємна поліція одна з найкращих.

ДИВОГЛЯДИ.

ГОДИННИК-СЕМИДІЛЬНИК.

Якийсь англієць придумав незвичайний годинник. Ця пекольна машина не тільки будить, але сама варить каву або яйця і після цього електричним способом голить. Голить так швидко, що часто власник годинника ще дрімає.

КИШЕНКОВІ ЗЛОДІЇ НА ПЕНСІЇ.

В ірляндському місті Бельфасті довгі роки працював тандитник, що ходив по хатах і збирав усяке лахміття. Називався він Бандлер. Мав він теж побічне заняття кишенкового злодія і кілька разів сидів у вязниці за це мистецтво. Доробившись маєтку вибудував він захист, де можуть жити тільки колишні кишенкові злодії, що постарівшися не можуть уже красти. Цікаво, що влада знаючи про це застереження не заборонила такого захисту ані не розкопує життєпису старих пенсіоністів, що мають на своїй совісти неодин гріх.

СПОРТ.

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ

КАТОВИЦІ. Рух — Погонь 5:0 (3:0).
ВАРШАВА. Краковія — Варшавянка 2:0 (1:0).
КРАКІВ. Висла — Подгуже 1:0 (1:0).
ПОЗНАНЬ. Леґія — Варта 3:2 (3:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Світезь 3:0 (2:0).
ЯРОСЛАВ. Огніско — Другий Сокіл 2:2.

ЗА ВХІД ДО ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Чорні — П. К. С. (Луцьк) 3:0 (1:0).
СТАНИСЛАВІВ. Ревера — 7. п. х. Леґ. (Холм) 2:[illegible]

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІҐИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Сян — Погонь (Стрий) 3:2 (3:1). Ворота для Сяну добув Дигдалевич, Турко і Партика. В другій половині змагань вдерлася на грище публика і тільки завдяки інтервенції поліції не дійшло до виступів. Суддював п. Бик.

Нові книжки й журнали.

БЮЛЕТЕНЬ братства українців-католиків Канади Йорктон, Саск ч. 9. 1934. Р. II.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 1. X. год. 7·30 веч. „Я переміг кризу“.

Вівторок, 2. X. год. 8·15 Концерт Й. Шмідта.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 1. X. год. 7·30 веч. „Мякун“ комедія Дейвіеса.

Вівторок, 2. X. год. 7·30 веч. „Мякун“ комедія Дейвіеса.

Кіна.

АТЛЯНТИК: „Чар віденського вальса“ (Лео Слєзак, музика Штравса).

ГРАЖИНА: „Бару“ і „Страшна ніч“

Закордонне радіо.

Понеділок, 1. жовтня 1934.

Відень (506,8) 17·25 Фортепян, 19·00 Муз. вок. концерт, 21·00 „Євангеліст“ оп. Кінцля, 23·20 Віденські пісеньки і нар. квартет, **Братислава** (298,8) 20·35 Спів, **Прага** (470,2) 17·45 Шуманові пісні, 21·00 Богослуження св. Вацлава (соля, хор, орхестра, органи), **Париж** (1649) 12·00 Концерт, **Атльона** (531) 20·30, 21·35 Спів 21·20 Ірл. музика, **Білгород** (439,8) 20·30 „Веселі кумоньки з Віндсору“ оп. Ніколяя, **Берлін** (356,7) 18·30 Солісти, **Мінхен** (405,4) 20·10 Вок. інстр. концерт, **Будапешт** (549,5) 12·05 Вок. квартет, 17·35 Спів, 19·50 Фортепян, **Міляно** (368,6) 11·30 Тріо, 16·45 Для дітей, **Рим** (420,8) 13·30 Квінтет, 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 2. жовтня 1934.

Відень (506,8) 17·30 Сучасні австр. пісні, 10·30 „Фр. Леґар“ муз. вок. попурі, **Братислава** (298,8) 15·55, 20·35 Концерт, **Кошиці** (259,1) 17·10, 17·35 Спів, **Прага** (470,2) 17·50 Югосл. пісні, **Париж** (1649) 12·00 Симф. концерт, 20·00 „Сніжинка“ оп. Римського-Корсакова, **Білгород** (439,8) 19·30 Пісні, **Берлін** (356,7) 9·45 Для дітей, 16·00 Концерт, 20·10 Моцартівський веч., **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·10 Валенштайнівська соната Бетовена (форт.), **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт, 19·50 „Марта“ оп. Фльотова, **Будапешт** (549,5) 12·05 Циг. орх., 17·50 Скрипка, **Міляно** (368,6) 11·30 Легка музика, **Рим** (420,8) 13·05 Орхестра, 20·45 Вок. інстр. концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 1. жовтня 1934.

6·45 Ранішня авдиція, 7·50, 20·15 Рекл. концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Сальон. музика, 13·00 Полудневий денник, 13·05 Масканієві маловідомі твори з оп. „Аміко Фріц“, „Іріс“, „Баркароля“, „Візії“ (гр. пл.), 15·30 Експорт, 15·35 Збіжева біржа, 15·40 Сільва рерум, 15·45 Година легкої музики, веселі рецитації, 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Форт., 17·35 Легка мадярська муз. (гр. пл.), 17·50 Загибаючі велитні солодких морей і вод, 18·05 Справа працюючої молоді, 18·15 Скрипка, форт., 18·45 Муз. загадки для старших дітей, 19·30 Фейл.: Париська біржа, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Легка муз., ревелерси, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт орхестри, форт., 21·45 Культура та варварство, 22·15 Жид. муз. та пісні, 22·30 Спогади з Будапешту, 23·15 Танц. музика.

Вівторок, 2. жовтня 1934.

6·45 Ранішня авд. 7·50, 22·00 Рекл. концерт, 11·56 Сигн. часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10, 13·05 Концерт, 12·45 Листи від дітей, 13·00 Полуд. денник, 15·30 Експорт, 15·35 Збіж. біржа, 15·40 Сільва рерум, 15·45 Легка муз., пісоньки, 15·45 Скринька ПКО, 17·00 Віольончелевий ресітал, 17·25 Кут мови, 17·35 Р. Штравс: Симф. інтермецо (гр. пл. з поясненнями), 17·5[illegible] Почт. тех. скринька, 18·00 Львів. турист. бюлетень 18·05 Пластичні вістки (т. зв. популярне мист.), 18·15 Концерт труб орг., 18·[illegible] 19·00, 19·[illegible] Чорновидність репортажів 19·30 Хор Дана, 19·20 Актуальна балачка, 19·56 Спорт. вістки, 20·45 Веч. денник 20·55 Як працюємо, 21·00 Сим. конц. орх. форт., 22·15 Танц. муз., 22·45 Про вибр. знання в давніх часах, 23·00 Комунікати, 23·05 Музика з гр. пл.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.